Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 - Smíchov

SMÍCHOVSKÝ ZPRAVODAJ

6. duben 2019

ročník 19/číslo 950

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

Dopoledne

9,3o hodin

Studium sobotní školy a dětské sobotní školy
Vede Natálija Balcarová
Téma úkolu: *„Rytmus života*"
společná píseň *č.286 „Den sobotní*"
modlitba
studium probíhá ve třídách pod vedením učitelů
sbírka sobotní školy pro potřeby evangelizace
společná píseň *č.380 „Pán Bůh je láska*"
modlitba

10,3o – 10,45 hodin

Přestávka

10,45 hodin

Dopolední pobožnost vede Marek Balcar
společná píseň *č.4 „Buď Pánu čest*" (v sedě)
Sborová oznámení
Blahopřání k jubileu -1. diakon, starší sboru
Ruth Cardová a Jitka Kadaníková
společná píseň *č.30 „Můj Tvůrce, Pane můj*"
modlitba Květoslava Ceplová
sbírka vděčnosti pro potřeby sboru

Příběh pro děti – František Kafka
varhaní hudba
Čtení z Bible – *Žalm 119,18-24* – Robert Heczko
tichá modlitba
Kázání z Božího slova – Jiří Drejnar
Téma: „Přikázání není příkaz!"

chvíle ke ztišení - *hudební přednes* – Jan Kubík
společná píseň *č.158 „Tvým chci být, Ježíši"*
modlitba
závěrečná píseň *č.284 „Kéž nás vede*"

bohosluzbyonline.cz
SMÍCHOVSKÉ INTERNETOVÉ RÁDIO

Oznámení

-Přejeme požehnanou sobotu všem, kteří navštívili náš sbor

-Dnes 6.4. kázáním z Písma bude sloužit br. Jiří Drejnar

-Příští sobotu 13.4. bude zamyšlením sloužit s. Soňa Sílová

-V sobotu v podvečer 13.4. se uskuteční koncert Pražákova kvartetu se svátečním slovem od 17^{00} hod (Více informací dále ve Zpravodaji)

-Dnes v sobotu 6.4. jste zváni na setkání Klubu zdraví na téma „Enzymy – kvašené zdraví" přednáší RNDr. Luděk Bouška od 14^{00} hod v učebně

-V sobotu 27.4. se na Smíchově uskuteční Rodinná bohoslužba s hosty Pavlem Rausem a Radomírem Jonczym

-Sborový výlet – termín konání se blíží, a proto nastala doba pro výběr nevratné zálohy (další informace naleznete dále ve Zpravodaji)

-V termínu 6.-7.4. se uskuteční akce KP Tajemství 12 klíčů
(Více informací u vedoucích oddílu KP Penguins)

-POZOR!!! termín výletu TOMů je z důvodu velikonoc přesunut na 14.4. Cíl cesty jsou „Jílovské zlaté doly" a vyhlídková věž „Pepř"
(Více informací dále ve Zpravodaji)

-Ve čtvrtek 11.4. se uskuteční jednání Výboru sboru od 18^{30} hod

-Sbírky z minulého týdne: sbor: Kč 10 916,-; 13.sobota Kč: 7 200,-; misie: Kč 0,-; Adra: Kč 0,-; FSP: Kč 0,-; BanglaKids: Kč 2 200,-; TVHope: Kč 0,-; APP: Kč 0,-

-Prosíme mysleme na svých modlitbách na sestry a bratry, kteří jsou nemocni nebo prožívají různé nemilé životní situace. Prosíme připojte se k nám i v měsíci dubnu a mysleme na svých modlitbách na oddělení našeho sboru: *oddělení Sobotní škola a sborový zpěv*

- Neodkládejte si cenné věci v šatně i ve sboru bez dozoru.
-Prosíme vypínejte a nepoužívejte v sále a na balkoně, určeném pro bohoslužbu, mobilní telefony a nekonzumujte potraviny.

-Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel

-Další informace a akce naleznete dále ve Zpravodaji

V období 7.-13.4.2019 oslaví narozeniny:

Lakomá Eva (7.4.); Drbohlavová Eva (9.4.); Stejskal Roman (10.4.); Sugai Sergii (10.4.); Balcarová Renata (11.4.); Randýsek Vítězslav (11.4.); Kubíková Jana (12.4.); Trněný Radek (13.4.)

všem přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.
P.S. omlouváme se všem na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

Na Klubu zdraví 6.4.

budete moci ochutnat pokrm, který byl vyhodnocen jako nejzdravější na světě. A také se ho naučíte si připravit doma.
Po klubu zdraví bude promítnut asi 30 minutový **sestřih z putování po Izraeli** - Místa z nového zákona.

Luděk Bouška

Poděkování za agapé v sobotu 30. 3. 2019

Milí členové Smíchovského sboru, sestry a bratři,
děkujeme Vám za Vaši pomoc při přípravě pohoštění na agapé v sobotu 30. 3. 2019. Přípravě jste věnovali velkou péči. Společné posezení při obědě udělalo radost nám všem. Přejeme Vám krásné dny v Boží péči a ochraně.

Za přípravný tým Alena Heczková a Jitka Michalcová

Ještě slovo ke knize Zjevení…

Bez nadsázky lze říci, že v Bibli jsou dvě knihy, kterým adventisté věnují větší pozornost, než jiní křesťané. Jsou to knihy Daniel a Zjevení. Na interpretaci některých doktrín odvozených z těchto knih je dokonce založena identita církve.
Skončilo čtvrtletí, ve kterém adventisté na celém světě v sobotní škole studovali knihu Zjevení. A kdo na internetových kanálech sleduje informace o dění v církvi, tak zjistil, že ji studovali důkladně, někdy se značným vzrušením. Nemíním se zde vracet k některým obrazům, které Zjevení nabízí, ale shrnu jen několik informací a postřehů o této prorocké knize. Myslím, že jsou užitečné k jejímu dalšímu studiu, ke kterému vás vybízím.
V kánonu Nového zákona je Zjevení jedinou prorockou knihou. Nelze ji zařadit mezi epištoly. Nejsou v ní hluboké teologické myšlenky. Nečteme tam nic o víře, skutcích, o ospravedlnění z víry ani o duchovních darech.
Zjevení vůbec nezapadá mezi evangelia, která nám v reálných příbězích ukazují, k čemu se Bůh snížil a co vytrpěl pro naši záchranu. V evangeliích sestoupil z nebeské slávy mezi nás. stal se bezdomovcem, podstoupil dřinu, posměch, potupu. V evangeliích vidíme Boha v totálním ponížení.
Musím upozornit na jednu neblahou zavádějící skutečnost, která se váže k názvu knihy Zjevení v původním řeckém textu. Její řecký název APOKALYPSIS je snad ve všech překladech Bible uváděn ve smyslu *Zjevení – Odhalení (anglicky Revelation, německy Offenbarung, polsky Objawienie…)*
Řecké slovo *APOKALYPSA* se nevhodně zakořenilo v našem myšlení, protože se s ním setkáváme nejenom v češtině, ale i v řadě jiných jazyků, jako s označením hrůzy, katastrofy, děsu a paniky.
Někdy se mi zdá, že někteří čtenáři Bible – a není jich málo, mají jádro své víry ve sledování „apokalyptického dění“ ve světě a v církvi. Kladu si otázku, proč tuto tématiku vyhledávají a libují si v ní jenom nad knihou Zjevení, když mají příležitost studovat ji v celé Bibli.
Apokalypsa přece začíná už v ráji. O apokalypse by nám své pověděl i Noé. A jestliže někoho zajímá pád Babylónu, ať začne číst už od 11. kapitoly knihy Genesis. Optikou

občanů Božího království musíme vidět, že biblické líčení hrůzy, děsu a katastrof pokračuje v Bibli i dále. Otrokářský Egypt krutě vládne nad Božím lidem. A když vysvobození štvanci mají nakonec vlastní zemi, svévolně koketují s pohany. Jen si vzpomeňte na jejich bezbožné krále. Není to hrůza?
Historická „apokalypsa“ ovšem stále pokračuje. Pohromy, katastrofy a děs mají synonyma: Nebukadnesar, Médo-Peršané, Řekové, Římané… .
A jestli chce někdo do důsledku v Bibli studovat apokalyptické dění, zajímá-li se o skutečný úpadek a zrůdnost víry, ať si odskočí na nádvoří Pilátova domu, kde představitelé Božího národa a duchovní vůdcové Izraele volají: Ukřižuj!
Dějinami prostupující apokalyptické dění zde ovšem nekončí. Bude nadále pokračovat, protože Bůh ve své prozřetelnosti dovoluje, aby padlý anděl satan před celým vesmírem dohrál na naší planetě roli, kterou si zvolil. Pro nás jako čtenáře Zjevení je nadějné, že vyhnanci Janovi na ostrově Patmos dává Ježíš Kristus nahlédnout za obzor všech hrůzných událostí spojených s dočasným panstvím satana a představuje se mu tak povzbudivým způsobem (Zj 1,8.19): „Já jsem začátek i konec. Žiji, žil jsem od prvopočátku a bude mi patřit i závěr dějin, protože mám všechnu moc… Napiš ty věci, které jsi viděl – to co jest, i to, co se má státi potom.“
Slovo „potom“, které se zde objevuje, v původním textu neznamená *„v průběhu dalších dějin“.* Použitý řecký výraz *„META TAYTA“* – můžeme přeložit: *„do událostí posledního dění“*. Proto chybujeme, když se domníváme, že centrem poselství Zjevení jsou budoucí dějiny církve. V našem tradičním postoji se nám ze zorného pole ztrácí skutečnost, že pro apokalyptikou dějin zdeptaného čtenáře je potěšující poselství sděleno na začátku a na konci knihy. Soustřeďujeme se pouze na dějiny, vynášíme soud nad temnými dějinami církve a často překračujeme kompetence, které náleží jen Bohu.
Zapomínáme, že nám soud nepřísluší a že je pouze jeden akreditovaný SOUDCE, jehož „normy“, podle kterých bude vybírat obyvatele nebeského království, jsou jasně definovány ve 25. kapitole Matoušova evangelia.
Postřehli jste, že Bůh je uváděn, představován a označován ve všech knihách Bible odlišně než v knize Zjevení? V celé Bibli je v původním textu nazýván jménem: Jahve, Elóhím, Jehošuah, Mesajah - Mesiáš – Christos; v češtině jsou to výrazy Hospodin – Kristus – Ježíš. Pouze v knize Zjevení je vždy označen: *TEN, KTERÝ SEDÍ NA TRŮNU!* O čem toto označení vypovídá? Přemýšleli jste, jaké poselství je nám tím sděleno?
Není zde útěcha a lék na všechny naše úzkosti? Není zde pro nás povzbuzení, když klesáme pod tíhou starostí o zítřek? A především: Není zde základní téma pro naši evangelizaci?
Bůh sedí na trůnu! Vládne! Stále má vše pod kontrolou! Ortel nad Babylonem, nad šelmou, nad falešným prorokem a nad původcem všeho zla je již vynesen. Poslední slovo bude mít sedící na trůnu!
Zj 1,7,8: „On přijde a ujme se vlády nad celou zemí, takže ho všichni uvidí a zděsí se, dokonce i ti, kteří ho zabili. Tak to bude. Tento Pán říká: Já jsem začátek i konec – žiji, žil jsem od prvopočátku a bude mi patřit i závěr dějin, protože mám všechnu moc.“
Tento pohled je klíčem ke studiu knihy Zjevení. Toto radostné a povzbudivé poselství musí být jádrem naší svědecké služby. Apokalypsu není nutné světu připomínat, protože ji prožívá. Lidé touží po pohodě a radosti.

Ještě poznámka k zamyšlení:
Na mnoha místech v Bibli se setkáváme s výrazem *šelma.* Je to obraz, který vždy představuje Božího odpůrce, protiklad Beránka. Tento symbol má své oprávněné místo i v knize Zjevení, protože se tam objevuje několikrát. Jeho studium by nás ale nemělo natolik zaměstnávat, že bychom přehlédli šelmu, která se může usídlit v našich srdcích. Ta může mít i více rohů než ona ze Zjevení a může se chovat stejně rouhavě.

(Jiří Drejnar – k závěru sobotní školy – 26.3.2019)

K A Z A T E L N A

SOBOTA V KRISTU II. – KD Vinohrady

Páteční podvečer přestáváme s dobýváním hmoty i prostoru, abychom komunikovali s Bohem v Chrámu v čase, čímž přitakáváme životu, v němž *„mít více neznamená být více…“*

„Existuje totiž říše času, kde cílem není mít, ale být, ne vlastnit, ale dávat, kde cílem není vládnout, ale sdílet, ne dobývat, nýbrž souznít.“
(A. J. Heschel, *Šabat*)

Mezopotámie – země stádovosti, říše technologií a války
Rovněž starověká **Mezopotámie** představuje typ **náboženství**, které **uctívá boha v prostoru**. Název „Mezopotámie“ (= mezi řekami) zavedli Řekové. V Mezopotámii byl **život** lidí **určován** (jako v Egyptě) **zeměpisnou polohou**. Z ní vyplýval **dvojí boj o přežití: boj o chléb a boj o holou existenci.** Je třeba budovat a udržovat zavlažovací kanály, též území bránit a rozšiřovat. I proto je **společnost přísně hierarchicky organizovaná a bojechtivá**. **Největší moc ve svých rukách soustředil panovník** jako zástupce konkrétního boha (chvílemi zbožštěním jako bůh sám). Symbolem toho je zikkurat – nejširší je základna (masa otroků) a špička odpovídá životním benefitům v rukou úzké skupiny vyvolenců panovníka. **Svatost** je zde **ohraničena** (jako v Egyptě) za pomoci **zpodobeniny boha** – **v soše, obrazem**.
Egypt se (zeměpisně) chápal jako chrám boží. **V Mezopotámii každý bůh musel mít svůj vlastní chrám, aby mohl působit.** Když byl chrám zničen, bůh byl vyřízen. Podle babylónských náboženských představ **zničení Jeruzalémského chrámu** (Nabukadnesarem v roce 587 př. Kr.) **znamenalo likvidaci kultu i národa spolu s jeho bohem**. **Babylónský král**, ctitel boha Marduka, **prováděl misii podmaňováním**, tedy i **dobyvačným úspěchem nad Izraelem**. Kam tato mocnost vstoupila, přinášela sebou též světový řád, jako kdysi římské impérium (či nacistické, nebo komunistický režim).
Jenže Izraelský **Bůh Hospodin** si svrchovaně oslovuje právě v Babylónii (v blízkosti pohanského krále) svého proroka Daniela, tj. **působí i bez podpory chrámu a kultu**. Ba dokonce právě **v Babylónii si Bůh vede** a opatruje **sepisování Písma** (Tóra a Proroci), v němž se poetickým hymnem o stvoření vyznává, že **chrámem Boha Hospodina je celý vesmír.**
Místem setkání člověka s bohem byl chrám. A zejména exil, česky vyhnanství, napomohlo živě pocítit nezdolnou **sílu chrámu v čase, chrámu člověkem**

nezničitelného. **Šabat je Chrámem v čase**! A v každé Sedmidenní **do něj pod svrchovaností Boží vstupuje celé stvoření** – jak zdůrazňuje **první znění Desatera** (**Ex 20,11**): *„V šesti dnech učinil* (hebr. ásá) *nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a* ***sedmý den odpočinul*** (hebr. n-v-ch). *Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.“* Proto tvor – Izraelita, host, otrok i zvíře – je každý sedmý den **osvobozen OD** práce přes odpočinek **PRO uctívání svrchovanosti Boží**. **Sobota není „zásadou“, je svobodným aktem, je vyznáním víry v Pána mého života, Pána našeho času.** Vyznáváme svatost v čase, nikoli v prostoru.

V Babylónii byl posvátným patnáctý den v měsíci, **lunární svátek úplňku.** Nazýval se akkadsky ***šapattum*** nebo ***šabattum***. Izraelským posvátným dnem byl a je *šabbat* (Přestávání v den sedmý). Podle **babylónských představ patřil sedmý den mezi nešťastné dny. Z toho důvodu byl sedmý den opatřen množstvím zákazů**. Neobětovalo se, král nevydával nové příkazy, věštci nevěštili a lékaři neléčili, lidé v těchto dnech minimalizovali svou aktivitu apod. **Izraelci** se do babylónského zajetí dostali odvlečením. Přesto **nesplynuli s většinovou společností**. Pro ně je sedmý den oslavou života, stvoření a dnem svobody. **Byl to Chrám v čase,** který zachoval víru národa, **Šabat je zachoval při Hospodinovi**. Ač první historické zmínky o synagogách pochází ze 3. stol. př. Kr., jejich rodištěm byl patrně babylónský exil (vyhnanství). A ze synagog se vyvinula křesťanská bohoslužba.

Babylóňané v neblahé dny (včetně dne sedmého a jeho násobků – 21. a 28.) **přerušili** svou **práci na vyznání svého smutku, strachu z bohů i démonů**. **Izraelci přerušili** svou **práci na vyznání svobody a radosti ze společenství s Bohem Hospodinem.** Ve světě babylónských okupantů a věznitelů byl den strachu a smutku ***šapattum/šabattum*** (posvátný patnáctý den) „historicky převálcován“ ***šabbatem***, **dnem svobody**, radosti a oddechu, **jenž se jako jediný svátek stává součástí Desatera**.

Odpočinutí Hospodinovo bylo darováno i zemi (půdě) padesátý rok. Svatost odpočinutí v čase: *„Je to léto milostivé. Budete je mít za svaté.“* (Lv 25,12) A právě odvoláním na Léto milostivé začíná v sobotu své veřejné působení Ježíš v Nazaretě:

„Duch Hospodinův na mně,
zda ne kvůli tomu, aby pomazal mne
zvěstovat evangelium žebrajícím (ubohým, chudým)?
Poslal mě
vyhlásit (veřejně) zajatcům propuštění (ze závazků, dluhů, trestů)
a slepým vzhlédnutí (nabytí zraku),
poslat zlomeným propuštění (ze závazků, dluhů, trestů),
vyhlásit (veřejně) léto Hospodinova přijetí.“

(**L 4,18–19**; srov. Iz 61,1–2; 58,6)

Ve světě děleném na pány a jejich otroky, tedy v Egyptě stejně jako ve starověké Mezopotámii, bylo nemyslitelné, aby otrok „měl právo“ v práci ustat. **Chammurapiho zákoník, jeho předchůdci, ani zákoníky Asýrie či Chaldeje, nic obdobného neuvádí.** ***„Přikázání šabatu… je neodvoditelné a jedinečné ve světových dějinách“.*** (M. Stern) Ani na den, nemluvě o Létě milosti, Létě Hospodinova přijetí.

Ať brána vážně či ignorovaná je *„sobota korunou sociálních zařízení biblických“*, ač ještě i **Římanům** se zdála *„podivínstvím“*, viděli v ní *„projev lenosti židovského národa… a že*

má i otrok právo jednou v týdnu, a to celý den, si odpočinout, bylo pro antického člověka vrcholem podivnosti." (G. Sicher) Dokonce *„Seneca haněl Židy, že promrhávají svým šabatem sedminu života."* (M. Stern) Ovšem sobota v pojetí Desetisloví je Boží pomocí na cestě pouští života, **sobota** se člověku může stávat jakousi **životodárnou oázou**, dávající sílu pokračovat v životní pouti k Bohu, do Ráje – a ráj je tam, kde je Bůh blízko, Ráj je tam, kde jsou hezké vztahy. A my jsme Bohem přijímaní jedině skrze Krista Pána. Nejsme to my, kdo zachováváme sobotu; naše sobota v Kristu (coby Chrám v čase) zachovává nás blízko Boha.

Josef Dvořák

Postřehy z konference – 1. část

Skutečně otevřená církev?

Čtyřdenní konference Česko-slovenské unie Církve adventistů sedmého dne proběhla během minulého týdne v malenovickém hotelu Petr Bezruč za účasti 214 (resp. 215) delegátů a několika dalších hostů a pozorovatelů. Celkem bylo na konferenci nahlášeno 230 delegátů. Z nich bylo 122 volených zástupců sborů a 108 ostatních. Ze 122 volených delegátů sborů bylo 17 kazatelů. 108 ostatních delegátů tvořilo 86 ordinovaných kazatelů z celé unie, 8 zástupců institucí církve, 12 členů výboru unie a 2 zástupci divize. V součtu bylo mělo být přítomno 117 nezaměstnanců církve a 113 zaměstnanců církve.

Když jsem vyrážel na konferenci ČSU, nebyl jsem si jistý, co vlastně očekávat. Uvažoval jsem nad tím, jestli je vůbec možné, aby mělo naše setkání jiný přínos než volbu nového vedení a potvrzení zajetého směru. Nedávno jsem zahlédl rozhovor s nadpisem „Církev má vítat i toho, kdo ještě neuvěřil, nebo kdo jí dokonce kritizuje", který mě vedl k zamyšlení, jestli dokážeme vůbec na jednání otevřít naší mysl jiným názorům, argumentům a pohledům na věc.

Nakonec jsem ale byl mile překvapený. Asi v půlce konferenčního jednání jsem se potkal s předsedou unie Mikulášem Pavlíkem, který se mě zeptal, jak zatím hodnotím jednání konference a zdůraznil, ať se nebojím být upřímný. Nebyl čas ze sebe vypravit dlouhou studii na téma konference, a tak jsem odpověděl jen něco ve smyslu, že i když diskuze vypadají, že máme různé názory, které mnohdy vypadají neslučitelně, usnesení, která jsou hlasována, jsou překvapivě otevřená, moderní a možná až liberální. Také jsem dodal, že jsem čekal, že touhle dobou už budou vzduchem létat židle a ono se tak zatím neděje. Přišlo mi, že i přes různé procedurální nedostatky, se diskuze držela ve věcné rovině a nepřeskakovala k osobním útokům.

Ještě než se pustím do představení průběhu samotného jednání, chtěl bych se vyjádřit k argumentu, že jednotlivec nemůže změnit z hola nic. Já jsem byl mým sborem zvolený delegátem na konferenci Českého sdružení CASD, takže jsem na konferenci unie neměl vůbec být. Ústava CASD ale umožňuje v případě zájmu každému členovi, aby se na vlastní náklady účastnil konference v pozici pozorovatele, který nesmí diskutovat ani hlasovat, ale po celou dobu jednání může být přítomný. Toho jsem jako jeden z mála využil i já a rozhodně toho nelituji. Kromě toho, že jsem mohl vést mnoho rozhovorů se zajímavými lidmi, jsem se také zúčastnil setkání s hospodářem unie Markem Škrlou

ohledně hospodaření církve, měl jsem tu možnost podílet se na tvorbě několika návrhů na změnu Ústavy CASD a také jsem připravoval pozměňující návrh k moravskému návrhu k bodu ordinace žen pro případ, že by ordinace nebyla schválena. Z konference si odnáším nejen pocit, že jsem nejen „byl u toho“, ale i to, že jsem svojí přítomností dokázal, že jakýkoliv člen naší církve, který má zájem, může přispět k vývoji naší církve kupředu.

Během vedení konference se střídalo velké množství předsedajících, a to zejména proto, že byli zároveň předsedy výborů a pracovních skupin. To vedlo k tomu, že byl předsedající ne vždy v obraze a jednání se tak protahovalo. Důsledkem účasti administrátorů církvi na jednání výborů a pracovních skupin bylo i to, že se zásadní body agendy stále odročovaly na později a později, aby se k nim mohli vyjádřit příslušní zpravodajové. Paradoxně se tak za pátek, což byl jediný celý den určený k probírání agendy, vyřešilo mnoho bodů z konce agendy, ale skoro žádný ze začátku. Na důležité body agendy pak nebylo dost času a někdy tak delegáti přišli o možnosti diskutovat nebo se kvůli tomu musela konference prodlužovat.

Výbor pro plány a programy představil vizi s názvem „Církev každodenně otevřená Bohu a lidem“, kterou konference schválila. Zaujal mě zejména jeden z popsaných projevů této vize – reflexe a ochota ke změně. Když jsem odjížděl na konferenci, nebyl jsem si úplně jistý, jestli jako církev dokážeme přijímat změny a vyvíjet se dostatečně rychle. Na konci jednání jsem cítil, že jsem nás možná trochu podcenil. Vize mi tedy přijde rozumná a vystihující to, co možná nejen mě v současné církvi chybí.

Na žádost delegátů nepřednášeli administrátoři unie celé zprávy (které byly přiložené v materiálech pro delegáty), ale jen to nejdůležitější z nich. Tím jsme ušetřili nějaký ten čas, který jsme mohli věnovat například diskuzi s hospodářem unie Markem Škrlou o tom, zda přijímat uzávěrku, která nebyla v materiálech pro delegáty. Podstata problému byla v tom, že v materiálech pro delegáty chyběly některé z hospodářských podkladů s poznámkou, že budou dodány. Navíc Marek Škrla v rámci své zprávy navrhl přijmout i účetní uzávěrku a další podobné dokumenty. Některým delegátům se tak nelíbilo, že si vše nemohli prostudovat dopředu a že mají hlasovat o něčem, co nevidí. Řešením by bylo promítnout příslušné dokumenty na plátno, delegátům je rozdat vytištěné nebo před tímto bodem uspořádat setkání pro případné dotazy. Za dobré považuji to, že nikdo nepodezříval vedení církve z nehospodárnosti, ale spíše šlo o princip, že by konference takové dokumenty měla mít možnost prostudovat. Delegáti se hlasováním vyjádřili tak, že zprávu včetně hospodářských dokumentů přijali a Marek Škrla pro zájemce následně uspořádal setkání, kde bylo možné vše prostudovat a prodiskutovat. V rámci tohoto setkání se také diskutovalo o zřízení revizní komise podle čl. 45 odst. 4 Ústavy CASD, která by měla být kontrolním a poradním grémiem pro oblast hospodaření. Delegáti tento návrh podpořili a nový výbor unie vybere členy tohoto kontrolního orgánu. Existence nezávislé revizní komise považuji za velký krok vpřed v naší církevní kultuře a myslím si, že přispěje ke zvýšení důvěryhodnosti našeho hospodaření. Také oceňuji setkání s hospodářem, kde jsme dostali vyčerpávající vhled do hospodaření unie.

Když jsem se díval do zápisu z minulé konference, jmenovací výbor navrhl jména administrátorů církve velmi rychle – vlastně již první večer. My jsme si na návrh jména

předsedy unie museli počkat až na páteční dopoledne. Návrh jména tajemníka unie pak přišel relativně rychle, ale na návrh jména hospodáře unie jsme museli čekat několik hodin. Podle toho, že jmenovací výbor navrhl vyměnit v zásadě celý unijní výbor, je možné, že to samé chtěl udělat i s administrátory. Vypadá to, že ale na pozice administrátorů unie není nijak dlouhá fronta, a tak jsme se vrátili zpátky k osvědčeným jménům – Mikuláš Pavlík, Peter Čík a Marek Škrla.

Jedním z mnoha překvapení této konference bylo i přijetí návrhu na zefektivnění činnosti unie. Záměrně nebyl přijat žádný konkrétní návrh, takže bude na sdruženích, aby spolu s unií do dvou let připravila model, který současnou situaci změní k větší efektivitě. V přijatém návrhu je formulace, která hovoří o „přechodném období dvou let, které budou určeny k realizaci případného rozhodnutí konference," jejíž výklad nyní dělá lidem obtíže. Někdo z textu přijatého usnesení oprávněně vyvozuje, že by se do dvou let mělo přejít na nový efektivnější model řízení. Jiní si zase myslí, že za dva roky má být mimořádná konference, která tyto změny potvrdí. Další se zase kloní k tomu, že do dvou let má dojít ke shodě na dalším postupu, pak by měla začít příprava realizace a teprve na další řádné konferenci by mělo dojít k definitivnímu odmávnutí řešení. I když přijaté usnesení jasně hovoří o nějaké změně do dvou let, myslím si, že do dvou let dojde maximálně k tomu, že sdružení spolu s unií přijdou s něčím, co jsou ochotná realizovat. Pokud by to bylo proveditelné, je v moci výboru unie to i realizovat. Pokud by to byl větší zásah do fungování církve, nebránil bych se svolání mimořádné konference, aby tento postup potvrdila. Realisticky ale musím říci, že do dvou let k přechodu na nový model fungování církve pravděpodobně nedojde.

Potěšilo mě, že konference nejen navrhnula vyšším organizačním jednotkám, aby byl dokument o jednotě církve zrušen, ale také podpořila vyhlášení výboru unie a rozhodla, že tento dokument nebude v naší unii aplikován. Ukazuje to, že si jsme vědomi, že GK není neomylná a že pokud věci kolem nás překročí určitou mez, jsme ochotni se proti tomu vymezit.

Výbor Českého sdružení CASD na základě podnětu našeho smíchovského sboru podal návrh na to, aby konference promyslela, zda neupravit poměr volených a nevolených delegátů na konferenci směrem k těm voleným. Nepřišlo mi úplně správné, že po představení návrhu ještě před formálním otevřením diskuze, přišel jeden delegát s návrhem diskuzi ukončit a přejít k hlasování. Plénum tento návrh odhlasovalo a následně v hlasování předložený návrh o způsobu nominace delegátů zamítnulo. Není mi to líto jen kvůli tomu, že byla diskuze zamítnuta. Procedurálně by bylo asi vhodnější nejdříve diskuzi nechat otevřít, ale pokud delegáti diskuzi nechtěli, odhlasovali by její ukončení nehledě na to, jestli by předsedající řekl, že otevírá diskuzi nebo ne. Spíš mi je proti srsti to, že na konferenci jsou delegáti, kteří si nechtějí vyslechnout důvody, proč daný návrh podpořit či nepodpořit, ale rovnou chtějí „ať už je to za námi, nemusíme se s tím zdržovat a můžeme jet domů". Zaráží mě to, že na takto důležité setkání přijede někdo, kdo není ochoten přijmout kulturu demokratické diskuze a setkání si jen odsedí, odhlasuje a diskuzi počítá za část, kterou jen „přetrpí".

Ohledně způsobu nominace zazněl jeden argument, který bych rád vyvrátil. Pokud bychom prý zvýšili počet těch, které volí sbory a snížili počet těch, kteří jedou z titulu své

funkce (např. vysvěcení kazatelé), sbory by kvůli nedostatku ochotných laiků vysílali jako volené delegáty kazatele, takže by se reálně počet laiků na konferencích snížil. Moje první poznámka je taková, že tento návrh neříká, že je třeba více laiků a méně kazatelů. Tento návrh říká, že je třeba, aby bylo na konferenci více lidí, kteří mají přímou důvěru sborů. A pokud sbory vyšlou své kazatele, protože k nim mají důvěru, je to správné. Na druhou stranu dnes sbor nemá možnost svého kazatele nevyslat, pokud by k tomu měl důvod. Druhou poznámkou je to, že počet kazatelů je omezený. Tedy pokud bychom zrušili možnost pro kazatele jet na konference automaticky, ale zachovali jsme celkový počet delegátů konferencí stejný, tak by i za předpokladu, že všechny sbory vyšlou všechny svoje kazatele, bylo možné mít na konferencích dostatečné množství laiků. Teoreticky by složení konference mohlo vypadat úplně stejně. Jen by sbory měly možnost u každého, který by na konference jel, říci, jestli chtějí, aby tam jel nebo ne. Považuji za smutné, že právě takovéto argumenty v diskuzi nemohly zaznít kvůli tomu, že byla předčasně ukončena.

Dojem z konference mi také trochu narušilo hektické přijímání změn Ústavy CASD. Uvědomuji si, že nebylo moc času, ale abychom na setkání, které je jednou za pět let, přijímali změny v tak zásadním dokumentu jako je Ústava CASD, formou klikání mezi navrhovanými změnami, aniž bychom znali kontext, to mi nepřijde správné. Zdůvodnění změn mělo být rozhodně širší. I když byl prostor pro vznesení připomínek (kterých podle mě nebylo úplně málo), Výbor pro změnu ústavy nakonec zapracoval jen dvě drobnosti. Kdyby bylo více času, třeba by těch připomínek mohlo být zapracováno více.

To, že delegáti konference na závěr svého jednání těsným poměrem 93:82 podpořili ordinaci žen v naší unii, pravděpodobně většina z vás ví. Chtěl bych se s vámi podělit o ten okamžik, kdy se tak stalo. Vizuálně to totiž pro většinu vypadalo, že tento návrh neprojde a v hlavách mnohých včetně mě se už formulovaly pozměňující návrhy k dalším návrhům, abychom se v této oblasti alespoň posunuli, když už ordinace neprojde. Sčítači sčítali hlasy, já jsem zrovna odeslal sms s textem návrhu a v tu chvíli předsedající oznámil, že návrh prošel. Celý sál utichl a překvapení delegáti několik vteřin zpracovávali překvapivé rozhodnutí. „Vítězové“ nijak neslavili, ale všem nám došlo, že jsme se nevratně posunuli ku předu. Došel jsem k tomu, že je to spíš symbolické rozhodnutí, protože pravděpodobně k první ordinaci nedojde v dohledné době, ale o to větší to pro mě má hodnotu.

Kromě výše uvedených bodů konference řešila i mnoho dalších „drobností“, o kterých se můžete dočíst na webu www.casd.cz. Došlo na diskuzi o délce funkčního období, o výši odvodů části desátků na divizi, o zřízení pozice tiskového mluvčího či historika, o informování o investičních fondech GK či o změnách v církevním řádu. Zbytek bodů včetně návrhu na „prodiskutování a zvážení setrvání CASD v roli pozorovatele v Ekumenické radě církvi“ byl předán k rozhodnutí novému unijnímu výboru.

Nikdo nečekal, že se tak ostře vymezíme vůči GK, že podpoříme efektivnější chod církve nebo že schválíme ordinaci žen. Ale stalo se tak. Odnáším si z toho to, že slova nově schválené vize nebudou jen na papíru, ale že se skutečně posouváme kupředu. Původně jsem si myslel, že konference bude hodně rozdělená podle sdružení, odkud přijedou delegáti, ale nijak mi nepřišlo. Delegáti hlasovali nehledě na svojí příslušnost – je jedno,

jestli byli delegáti muži či ženy, kazatelé či laici, mladí či starší nebo Česi, Moravané (a Slezané) či Slováci.

Úroveň celého jednání trochu kazil přístup některých delegátů, kteří vnímali diskuzi jako zbytečnou a na místo vyslechnutí názorů a argumentů diskutujících chtěli rovnou hlasovat. Podle nich lze názor vyjádřit lépe pozvednutím hlasovacího lístku než diskuzí i mikrofonu. S takovým přístupem nemůžu souhlasit, protože to podrývá celou podstatu konference. Pro mě má konferenční setkání přidanou hodnotu v tom, že se pokoušíme najít společnou cestu kupředu. Pokud nám nejde o to vyslechnout si i jiné názory, pak bychom mohli dělat konferenci elektronicky a ještě bychom církvi ušetřili peníze.

I přes to, že se konference v bodu ohledně srozumitelné komunikace ven i dovnitř neusnesla, je tu prostor, který by stálo za to naplnit. Kdyby návrh Slovenského sdružení CASD po odmazání informování o investičních fondech nestáhlo, konference by velmi pravděpodobně odhlasovala alespoň to, aby se na webu CASD objevovaly informace o jednání EUD a GK a případně aby byly zveřejňovány i články ne jen oficiální ale i z pera našich zástupců v těchto grémiích. Myslím si, že i když k tomu konference nepřijala usnesení, takový způsob informování by mohl leckdo ocenit.

Z konference jsem odjížděl mile překvapený. Dokázali jsme posunout více věcí, než jsem předpokládal. Samozřejmě ne všechno bylo ideální a myslím si, že je ještě hodně práce před námi. Ale už jen ten signál, že tu je ochota církev otevírat a věci posouvat, stál za to tam jet. Potěšilo mě závěrečné slovo předsedy unie Mikuláše Pavlíka, který mimo jiné nabádal k tomu, abychom se vzájemně nevzdalovali a vyjádřil se i k otázce laiků, což bych rád s jeho souhlasem ocitoval: „Vím, že názory laiků nás můžou někdy rušit, být proti srsti, narušovat náš zažitý systém, ale potřebujeme jich vedle sebe. Potřebujeme vaší otevřenost, nápady a ochotu k dialogu a spolupráci na společném projektu, kterým je boží království.“

Během jednání jsem si uvědomil jednu důležitou věc. Na papíře je počet našich členů okolo 9 tisíc a člověku to přijde jen jako nějaká statistika. Na konferenci jsem ale viděl, kolik máme ochotných členů, kteří jsou ochotní kázat, podílet se na sborovém životě, být součástí různých výborů, grémií, konferencí či administrativy. Je důležité si takových lidí vážit, protože právě na nich je závislá naše každodenní činnost. Uzavírám s díkem všem těm, kteří jsou i přes různé názory a pohledy na věci kolem nás ochotní věnovat svůj čas a energii naší církvi.

Jakub Fraj

Strohé ohlédnutí za konferencí Česko-Slovenské Unie

Ve dnech 21.-24.března se v hotelu Petr Bezruč v Malenovickém údolí pod Lysou horou konala za účasti více než dvou set delegátů konference Česko-Slovenské Unie CASD. Kromě hodnocení uplynulého období, pohledem vedoucích bratří byly na programu následující body:

Volba administrátorů a Výboru ČSU, Výhled na směřování církve v dalších letech, potvrzení služby kazatelů a agenda týkající se 24 bodů, poslaných sdruženími.

Náš sbor zastupovali: Robert Heczko, Milada Macháňová, Milan Müller, dále se jako

delegáti účastnili Josef Cepl, Soňa Sílová (za sbor Praha-Sedlec) a Jan Kubík (Advent-Orion). Jako pozorovatel na vlastní náklady se konference zúčastnil Jakub Fraj.
Většina bodů projednávané agendy se týkala organizačních záležitostí. Body, které jsme poslaly (spolu s dalšími sbory, které přišly s obdobnými návrhy) byly: Princip nominace delegátů volbou (doposud je téměř polovina delegátů nominována z titulu služebního zařazení v církvi) a možnost plné kazatelské služby pro ženy.

První bod nebyl schválen, dokonce se k němu ani nezahájila diskuze. Druhý bod byl schválen. V naší Unii se tak otevírá perspektiva služby žen jako kazatelů s pověřením. Podrobné zprávy k bodům agendy i tomu, jak dopadly, lze nalézt na stránkách CASD, případně na nezávislých diskuzních fórech.. Pohledy očima účastníků si budete moci přečíst tuto a příští sobotu.

Delegáti z našeho sboru se podíleli na rozpravě v plénu, pracovali ve výborech i jako zpravodajové k bodům agendy a také vedli část sobotní bohoslužby.
Konkrétně to byly výbory pro plány a programy (Soňa Sílová), přípravný a jmenovací výbor (Milada Macháňová), výbor pro změnu ústavy (Milan Müller). Róbert Heczko byl zvolen do Výboru Unie.

Diskuze v plénu byla většinou korektní a bylo zřejmé, že ve většině bodů jsou účastníci ochotní naslouchat zastáncům opačných názorů a jejich argumentům. Projednávání většiny bodů bylo věcné. Některé „přešlapy“ ze strany vedení jednání jsem vnímal jako nedopatření, nikoli úmysl. Problematické se ukázalo paralelní jednání pléna a výborů, protože část zpravodajů zasedala ve výborech a důležité body se tak v programu odsouvaly na konec jednání.

Velmi oceňuji atmosféru konference-je znát setrvalý vzestup. Přínosné byly neformální rozhovory mimo jednání pléna, setkání s mnoha známými lidmi, snaha o vzájemné porozumění, ochota naslouchat, společná rozhovory, modlitby…

Lysá hora byla pod sněhem. Mnohé to neodradilo, rozhled z vrcholu byl úžasný.
Hotel Bezruč je takový, jaký je. Levný. Personál se snažil vyjít nám hostům vstříc. Jídlo bylo bezmasé.

Poděkování patří Robertovi, který pro část z nás obstaral komfortní dopravu z Prahy do Beskyd i zpět domů.

Vnímám poslední konferenci ČSU jako setkání lidí, ochotných se zapojit do budování církve, schopných hájit své názory i naslouchat zastáncům jiných názorů, připraveným přehodnotit své postoje k určitým tématům tváří v tvář argumentům oponentů i trvat na těch zásadních, uznávajícím rozhodnutí většiny ve věcech organizačních. Díky vám a díky Pánu Bohu za vás, bratři a sestry.

Milan Müller

Úvod - Život rodiny - Průvodce studiem Bible 2Q2019

Životní období

Šest dní stvoření se přiblížilo ke konci. Během prvních pěti dnů se svět změnil z chaosu v dokonalou krásu. Temnotu nahradilo světlo. Vodám byl vymezen jejich prostor – tak jak to nařídil Bůh. „Až sem smíš přijít, ale ne dál; zde se složí tvé nespoutané vlnobití!“ (Jb 38,11)

Na souši se objevily louky plné barev a vůní. Ptáci všech možných druhů kroužili nad loukami a ryby a mořští živočichové plavali ve svém vodním domově. Na zemi skákaly, běhaly a plazily se nejrůznější druhy zvířat, tak jak je Stvořitel vytvořil. A potom Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, jedinečnou bytost mezi vším, co bylo na zemi stvořeno. Těsně před začátkem první soboty Bůh se zalíbením pohlédl na stvoření a viděl, že to bylo „velmi dobré“ (Gn 1,31).

Pokud by zde skončil celý příběh, pak by dokonalý svět s dokonalými lidmi existoval dosud. Jen si to představme: Adam a Eva by měli hodně dětí, vnoučat a pravnoučat, dívali by se, jak rostou. Každá další generace by přinášela obrovskou radost nejen prvním rodičům, ale i Bohu. Takový scénář si však my, kteří žijeme v hříchem poznamenaném světě, umíme představit jen velmi těžko.

Naši představivost totiž formoval svět zcela odlišný od toho, který Bůh na počátku stvořil. Jak moc se liší tyto dva světy – svět před hříchem a svět po pádu do hříchu? Zde je jeden z příkladů. „Při pohledu na vadnoucí květinu a padající list cítili Adam a jeho žena nad těmito prvními známkami rozkladu hlubší lítost, než jakou dnes lidé pociťují nad svými mrtvými. Když košaté stromy shazovaly své listí, uvědomili si strašnou skutečnost, že smrt je údělem všeho živého.“ (PP 62; NUD 22) My již dnes na padající listy takto nereagujeme, protože celý život žijeme ve světě naplněném hříchem. Smrt a utrpení vnímáme jako nedílnou součást životního cyklu, jak jej dnes prožíváme.

A právě tomuto tématu se budeme věnovat celé čtvrtletí: Cyklus života, jak ho vnímáme v našem padlém světě. Budeme se mu věnovat v kontextu, jehož jsme každý z nás více či méně součástí – v kontextu života rodiny.

V Edenu byli lidé stvořeni, aby žili v rodině. První manžel a manželka, jejich děti, které měly další děti ... a tak pokračovaly dějiny světa až do dnešních dnů. Mnoho biblických příběhů – od Adama a Evy přes patriarchy nebo historii Davidova rodu – se odehrává právě v kontextu rodiny a rodinných vztahů. V celém Písmu se právě rodiny podílejí na vytváření celé struktury postupně se odvíjejících událostí. Není na tom nic překvapujícího, protože v různých životních obdobích se i v našem životě uskutečňují různé události v rodinných souvislostech.

Navzdory všem mocnostem a silám, které byly v minulosti a jsou i v současnosti namířeny proti rodině (praktikování polygamie v dobách patriarchů příliš stability do rodinného života nepřinášelo), a navzdory moderním pokusům předefinovat, co rodina ve skutečnosti je, původní koncept rodiny stále přetrvává. A je k tomu důvod. Rodina byla přece na počátku existence lidstva. A i dnes je často tou největší silou, která formuje životy lidí – dobrým, ale i špatným směrem. V rodině se učíme, jak se vyrovnat s různými obtížemi, které do našeho života v různých obdobích našeho života přicházejí.

Claudio a Pamela Consuegrovi slouží jako vedoucí oddělení Křesťanského domova v Severoamerické divizi. V církvi společně pracují na různých pozicích již více než třicet let.

Co nového na síti

Sváteční slovo Víta Vursta o pokoře

„Francouzský filosof Voltaire řekl, že pokora je skromnost duše, lék proti pýše. Pýcha, namyšlenost, nadřazenost je opakem pokory. Nevím, jak vy, ale já moc nevyhledávám lidi, kteří jsou arogantní, neustále se srovnávají s ostatními, pohrdají těmi, kteří jsou jiní, přehlížejí ty, kteří se jim nehodí do jejich vidění světa, zesměšňují, shazují ty, kteří by je podle jejich mínění mohli nějak ohrozit. Pokora znamená vidět svět takový, jaký je. Pokora je vidět lidi takové, jací jsou. Pokora je respektovat realitu, nepřibarvovat si ji. Pokora je i o tom, že připustím, že mě něco, někdo přesahuje. Třeba Bůh." Sváteční slovo předsedy Českého sdružení církve adventistů Víta Vursta je možné sledovat tuto neděli 7.4. na ČT2.

Pokora

Nevím, jestli znáte lidi, kteří byli všude, všechno znají a cokoliv, na co si vzpomenete, bez jakéhokoli problému zvládli. Teda, vy jste to „jejich zvládnutí“ na vlastní oči neviděli, ale oni vám o něm dokáží přesvědčivě a sáhodlouze vyprávět. Když máte možnost takovéto lidi pozorovat na vlastní oči, zjistíte, že platí to staré české lakonické – skutek utek. Zjistíte, že to byli jenom řeči. A že těmto lidem chybí hlavně pokora.

Pokora je takové zvláštní a pro některé hodně divné slovo. Pokora může pro někoho znamenat ctnost, pro druhého má toto slovo nádech slabosti. Pokorný člověk si prý nechá všechno líbit. Pokora je ale reálný pohled na sebe sama.

Stojí-li člověk pevnýma nohama na zemi, to znamená, že nelítá někde vysoko v oblacích, ale ani se nehrabe v zemi ani pod zemí, je pokorný. Zná svoje přednosti, svoje silné stránky, ale i svá omezení. Dokáže reflektovat svůj život i svoje jednání. Pokorní lidé nejsou pokrytci. Nehrají to na všechny strany. Pokorný člověk se dokáže smát hlavně sám sobě. Ten, komu je vlastní pokora ví, kým je, je si vědom své reálné hodnoty, a proto se o svoji hodnotu nebojí. Je mu v podstatě jedno, co o něm říkají ti druzí. Pokorného člověka docela těžko urazíte. Pokora se nebrání útokem.

Francouzský filosof Voltaire řekl, že pokora je skromnost duše, lék proti pýše.

Pýcha, namyšlenost, nadřazenost je opakem pokory.

Nevím, jak vy, ale já moc nevyhledávám lidi, kteří jsou arogantní, neustále se srovnávají s ostatními, pohrdají těmi, kteří jsou jiní, přehlížejí ty, kteří se jim nehodí do jejich vidění světa, zesměšňují, shazují ty, kteří by je podle jejich mínění mohli nějak ohrozit.

Pokora znamená vidět svět takový, jaký je. Pokora je vidět lidi takové, jací jsou. Pokora je respektovat realitu, nepřibarvovat si ji. Pokora je i o tom, že připustím, že mě něco, někdo přesahuje. Třeba Bůh.

Ježíš Kristus o pokoře mluvil poměrně často. Ty, kteří se kolem něj pohybovali, vyzýval, aby spolu nesoupeřili, nehádali se o to, kdo je lepší, aby se netoužili vzájemně porazit na hlavu.

Ježíš dokonce sám sebe nazýval jako toho, kdo má pokorné srdce. V Bibli je dokonce příběh o tom, kdy Ježíš, za kterým šly davy, si klekl a umyl zaprášené nohy těm, kteří zrovna seděli vedle něho. Tím dal najevo, že mu nedělá problém se sklonit před druhými, že mu nedělá problém upozadit se ve prospěch toho druhého.

Pokora je opravdu zvláštní slovo. Opravdu může pro někoho znamenat jakousi slabost. Ale ten, kdo je pokorný, ve skutečnosti pochopil, o čem život doopravdy je.

Život je dar. Pokora ho pomáhá rozbalovat a zažívat ve všech jeho nejhezčích a smysluplných podobách.

Kongres mládeže

SBOROVÝ VÝLET

Místo: zotavovna Pracov

Radimovice u Želče 118, 390 02 Tábor

Termín: 27. - 29. září 2019

Zotavovna Pracov je rekreační středisko které nabízí svým hostům ubytování ve dvou až čtyřlůžkových pokojích a dvou apartmánech o šesti a osmi lůžkách s vlastním sociálním zařízením. Stravování s plnou penzí, přímo v areálu. K dispozici nám bude školící místnost s prezentační technikou, krytý bazén, sauna, fitcentrum, tělocvična, dvoudráhová automatická kuželna, kulečníkový a biliárový stůl, tenisové a víceúčelové kurty s umělým povrchem, fotbalové hřiště a tábornické ohniště. Parkování uvnitř oploceného areálu. V okolí je možno provozovat cykloturistiku, rybaření, houbaření, pěší turistiku, výlety na hrady a zámky apod.

Příležitost k prohlubování našeho vztahu s Hospodinem, ale také se sestrami, bratry, mládeží a přáteli našeho sboru.
V rámci sborového výletu bychom se také rádi rozloučili s naším kazatelem Josefem Ceplem a jeho manželkou a též přivítali nového kazatele a jeho rodinu.

Cena celkem (ubytování na víkend a plná penze):

- dospělí	1.488,- Kč
- děti 4 – 12 let	1.180,- Kč
- děti do 4 let	300,- Kč

Těšíme se na společné chvíle.

Za organizační tým Marek Balcar, Vladěna Nohejlová a Robert Heczko

---

Zmíněný termín se blíží, a proto nastala doba pro výběr nevratné zálohy. Vybrané finanční prostředky budou použity na úhradu zálohy, kterou od nás požaduje uhradit provozovatel zařízení.

Pro úhradu zálohy ve výši 700,- Kč/osoba (děti zálohu neplatí) můžete zvolit jednu ze dvou variant:
1. osobní předání Františkovi Nohejlovi
2. bankovním převodem na účet sboru (5053339/0800) pod var. symbolem 092019.

Do zprávy pro příjemce prosím nezapomeňte uvést jméno osob/y, za které zálohu platíte!
V případě dotazů jsem k dispozici na e-mailu: balcar@hotmail.cz

Sbor Církve adventistů sedmého dne Praha – Smíchov
vás zve na koncert se svátečním slovem.
Zazní skladby J. Haydna, A. Dvořáka a F. Schuberta.
Účinkuje:

Pražákovo kvarteto

slovem provází Josef Cepl

Sobota 13. dubna 2019 v 17 hodin

Modlitebna CASD Praha – Smíchov
Peroutkova 57, Praha 5

Vstup volný

Spojení: metro trasa B - stanice Anděl; bus č. 137 - stanice Urbanova

www.casdsmichov.cz

Turistický Oddíl Malvazinky TOM

Výlet TOMu 14.4.2019

"Jílovské zlaté doly"

Sraz: v 8:45 hod - stanice metra "C" Budějovická

Odjezd: Bus č. 332 – 9:00 hod.
příjezd – Jílové u Prahy náměstí 9:42

Trasa:

Z Masarykova náměstí[start] po červené TZ (Jílovské vyhlídky) přes Boží skála[2], dále po zelené TZ kolem lípy v Borku pod železniční most na cyklotrasu 19 vlevo na červenou TZ ke štole Halíř[4] (prohlídka štoly, svačina). Od štoly Halíř zpět po červené TZ na Borek rozcestí do ulice Ke Statku a k Borek - u potoka. Dále po zelené TZ k Jílové u Prahy - žst na žlutou TZ k Včelní hrádek[5] (zřícenina hradu) až k Horní Studené. Zde budeme pokračovat po NS Jílovské zlaté doly k rozhledně Pepř[6] a do Jílového u Prahy Masarykovo náměstí k dubu[cíl]

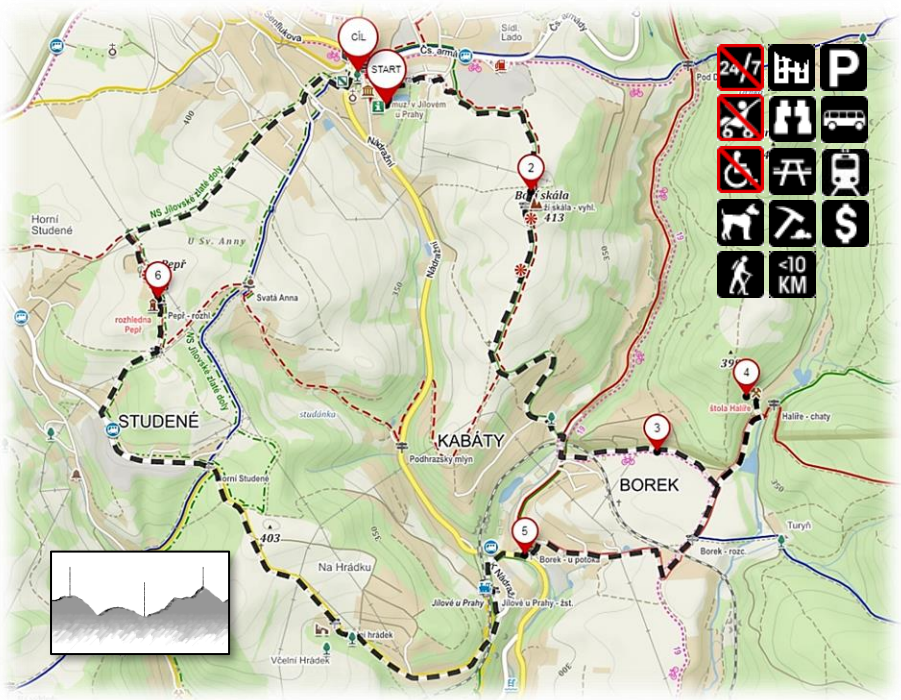

Délka trasy cca 9,1 km

Na setkání s vámi se těší Radek Zelenka

Design ® Jaroslav Bartoš

KLUBY ZDRAVÍ

www.zivotazdravi.cz

Praha Smíchov

Vás srdečně zve na seminář

Enzymy – kvašené zdraví

Jak fungují enzymy v našem těle?
Znáte „kimči“? Jak si ho levně můžeme připravit sami?
Imunitu můžete udržet na výši po celý rok.
Přijďte ochutnat a naučit se přípravu ☺.

přednáší

RNDr. Luděk Bouška

vedoucí Klubu Zdraví

sobota 6. 4. 2019 od 14:00 hodin

Peroutkova 57, Praha 5

v učebně sboru CASD

bus č. 137, zastávka Urbanova,
vstup bočním vchodem

Kreslený příběh Ježíše Krista

Ostatním učedníkům slova žen připadala jako blouznění a nevěřili jim.Ženy říkaly,že u hrobu nastalo velké zemětřesení,neboť anděl Páně sestoupil s nebe, odvalil kámen a usedl na něm. Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strážci byli strachem bez sebe a strnuli jako mrtví. Anděl řekl ženám: "Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojďte se podívat na místo, kde ležel. Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to." Matouš 28:2-7

Pokračování příště

Smíchovský Zpravodaj, informační týdeník vydává Sbor CASD Praha Smíchov
Odpovědný redaktor Jaroslav Bartoš. Vychází každý týden v sobotu v nákladu 130 ks. Případné změny v programu jsou vyhrazeny.
Uzávěrka příspěvků je čtvrtek.Redakce příspěvky neupravuje a otiskuje je v plném znění. Za tiskové chyby se omlouváme.
Další informace naleznete na internetových stránkách sboru – www.casdsmichov.cz